

Kız ve Kurtarılan Tavuk

Çınar BİBER

Kız ve Kurtarılan Tavuk

Çınar BİBER

Parlak bir cumartesi sabahı Maya, çakıllı yoldan seke seke Sunny Hollow Çiftliği'ne gitti. Sarı yağmur çizmeleri çamura batıyor, yeşil çantası kalçasına vuruyordu. Bu ziyaret için bütün hafta beklemişti. Çiftçi Jo ahır kapısından el salladı, hasır şapkası güneşte parlıyordu. "Gel en yeni komşumuzla tanış," diye seslendi. "Onun adı Pip, kurtarılmış bir tavuk."

Maya, Çiftçi Jo'nun peşinden kırmızı ahırın ve uykulu koyunların yanından geçti. Avlunun kuytu bir köşesinde küçük ahşap bir kümes vardı. İçeride tombul bir tavuk hiç kıpırdamadan oturuyordu. Tüyleri krem benekli pas turuncusuydu ve bir kanadının ucu hafifçe sarkıyordu. Kuyruk tüyleri hiç yoktu. Sol bacağıının çevresinde yumuşak mavi bir halka vardı.

"Pip nereden geldi?" diye sordu Maya, toprağa diz çökerek. Çiftçi Jo çite yaslandı. "Geçen ilkbaharda bir kurtarma grubu onu buraya getirdi. Zor bir başlangıç yaptı ama artık güvende." Maya yuvarlak yanağını tele dayadı. Pip'in parlak kehribar gözleri yavaşça kırpıldı. "Merhaba, Pip," diye fısıldadı Maya. Küçük tavuk başını yana eğdi ama kıpırdamadı.

Maya uzun bir süre Pip'le oturdu. Tavuk bir kez eşelendi, sonra durdu. Bir yaprağı gagaladı, sonra yine durdu. Hiç gelmeyen bir şeyi bekliyormuş gibi etrafına bakındı. Maya kaşlarını çatı. "Çiftçi Jo, Pip sıkılmış görünüyor. Sadece oturup bakıyor." Çiftçi Jo başını salladı. "Tavuklar akıllı kuşlardır. Tıpkı bizim gibi yapacak şeylere ihtiyaçları var."

Maya yeşil çantasından bir defter çıkardı. "Ne tür şeyler?" diye sordu. Çiftçi Jo gülümsedi ve eldivenlerini cebine soktu. "Tavuklar yiyecek aramayı sever. Doğada bütün gün eşelenip gagalayarak geçirirler. Bu, bedenlerini meşgul eder ve akıllarını mutlu tutar." Maya kalemını ısırdı. "Yani Pip'in bir oyuna ihtiyacı var," dedi. "Bir yiyecek arama oyunu!"

Maya fikir bulmak için çiftliğe göz gezdirdi. Sığ bir kutu, temiz bir tepsi ve bir torba tavuk yemi buldu. Çiftçi Jo yumuşak saman ve bir avuç kurutulmuş un kurdu getirdi. "Bunlar güvenli ödülleri," dedi Çiftçi Jo. "Onları Pip'in gıalayabileceği yerlere serpeceğiz." Maya'nın koyu kahverengi gözleri parladı. "Aramak zorunda kalması için saklayalım!"

Önce Maya tepsini gevşek samanla doldurdu. İçine minik un kurtları ve tohumlar serpiştirdi. Sonra tepsini Pip'in küçük avlusuna koydu. Pip kümesinden dışarı baktı. Yavaşça öne çıktı, önce bir ayağını, sonra diğerini. Sarkık kanadı yere süründü. Kehribar gözleri kocaman açılmış, tepsie bakıyordu.

Pip boynunu uzattı ve meraklı küçük bir gıdıklama sesi çıkardı. Sonra samanı gagaladı. Bir tohum fırladı! Onu hızla yuttu ve yeniden eşelendi. Saman altın rengi minik bulutlar halinde uçtu. Bir ödül daha! Pip'in başı giderek daha hızlı sallanıyordu. Kırmızı ibiği heyecanla kıpırdadı. Maya usulca el çırttı. "Hoşuna gitti!"

Sonra Maya asılı bir ödöl yaptı. Çit korkuluğundan sarkan bir ipe bir lahana yaprağı bağıladı. Pip onun sallanışını izledi. Zıpladı ve gagaladı. Yaprak döne döne döndü. Pip mutlu daireler çizerek onu kovaladı, ayakları toprakta hızlı küçük desenler eşeliyordu. "Tavuklar akıllıdır," dedi Maya. "Bunu tamamen kendi başına çözdü!"

Çiftçi Jo eski bir karton tüp ve küçük bir saman yığını getirdi. "Ödülleri içine saklamayı dene," dedi. Maya tüpü saman ve tohumlarla doldurdu. Pip gagasını içeri soktu. Kıpırdandı ve çekti, sonunda bir tohum yuvarlanıp çıktı. Sonra bir tane daha! Pip sağlam kanadını cıvrıttı ve gururlu küçük bir ötüş çıkardı. Kuyruk kalıntısı mutlulukla kıpırdadı.

Öğleden sonra güneş ısındı. Maya ters çevrilmiş bir kovanın üstüne oturup Pip'in oynamasını izledi. Pas turuncusu tavuk gagaladı, eşelendi ve aradı. Artık sıkılmıyordu. Meşguldü ve gözleri parlıyordu. "Şuna bak," dedi Maya usulca. "Sanki başka bir tavuk oldu." Çiftçi Jo gülümsedi. "İşte bu zenginlik, Maya. Ona neşeli bir gün yaşattın."

Maya elini uzattı. Pip yaklaştı. Kehribar gözleri sakın ve meraklı bir şekilde kırpıldı. Maya kendi ıslak çizmesine birkaç tohum serpti. Pip onları tek tek usulca gagaladı. Mavi bacak halkası güneşte parladı. "Sanırım benden hoşlanıyor," diye fısıldadı Maya. Çiftçi Jo güldü. "Hoşlanıyor. Neye ihtiyacı olduğunu fark ettin."

Maya'nın bir fikri vardı. "Her gün için bir yiyecek arama planı yapabilir miyim?" diye sordu. Çiftçi Jo ona bir kalem uzattı. "Bu harika olur." Maya küçük resimler çizdi: pazartesi saman tepsisi, salı asılı yaprak, çarşamba saman tüpü. "Pip'in bütün hafta yapacak eğlenceli bir şeyi olacak!" dedi gururla.

Eve gitme zamanı geldiğinde Maya kümesin yanına diz çöktü. Pip toprakta küçük bir çukur eşelemiş ve oraya rahatça, huzur içinde oturmuştu. Sarkık kanadı yanında dinleniyordu. "Hoşça kal, Pip," dedi Maya. "Yakında yeni oyunlarla döneceğim." Pip usulca gıdıkladı, sanki her kelimeyi anlamış gibi.

Eve dönerken Maya'nın sarı çizimleri çamur içindeydi ve yeşil çantası çizimlerle doluydu. Kıvrıkcık topuzları sekerken zıplıyordu. Pip'in parlak gözlerini ve meşgul ayaklarını düşündü. "Küçük şeyler büyük fark yaratır," dedi kendi kendine. "Birkaç tohum ve biraz arama, Pip'in bütün gününü mutlu etti."

Çiftçi Jo arkasından seslendi: "Haftaya görüşürüz, küçük tavuk bakıcısı!" Maya el salladı ve aralıklı dişleriyle gülümsedi. Harika bir şey öğrenmişti: tavuklar meraklı ve akıllıdır ve nezaket sıkıcı bir günü neşeli bir güne dönüştürebilir. Eve kadar yeni arkadaşı için bir sonraki yiyecek arama oyununu planladı.